

CALENDARI DE L'APAGADA ANALÒGICA PER PAÏSOS

ANY EN QUÈ ES FA L'ENCESA DIGITAL

► 2006

LUXEMBURG
HOLANDA

► 2007

ANDORRA
SUÏCIA
SUÏSSA

► 2008

BÈLGICA
ALEMANYA

► 2009

EUA
DINAMARCA
NORUEGA

► 2010

ESPANYA
ÀUSTRIA

► 2011

FRANÇA
CANADÀ
JAPÓ

► 2012

GRÈCIA
ITÀLIA
PORTUGAL
REGNE UNIT

LES CONCESSIONS DE TDT A CATALUNYA

Canals públics

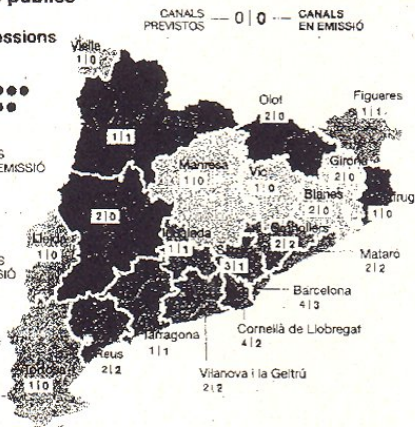
37 concessions

17 EN EMISSIÓ

11 CONSTITUÏDES PERÒ SENSE EMISSIÓ

8 NO CONSTITUÏDES I SENSE EMISSIÓ

1 CONSORCI DISSOLT

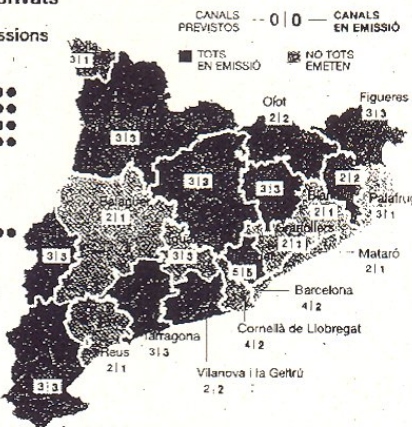
Canals privats

59 concessions

46 EN EMISSIÓ

12 TORNADES O DESERTES

1 SENSE EMISSIÓ

El perfil de l'espectador

• PER SEXE
↑ Dona Home

• PER EDAT
De 18 a 24 anys
De 25 a 34 anys
De 35 a 44 anys
De 45 a 54 anys
De 55 a 64 anys
De 65 a 74 anys
De 75 a 84 anys
De 85 a 94 anys
De 95 a 104 anys

• NIVELL SOCIOECONÒMIC
Alta mitjana alta
Mitjana mitjana baixa

• POBLACIÓ
Menys de 50.000 habitants
De 50.000 a 500.000 habitants
Més de 500.000 habitants

(AUC), destaca la «deficient informació» per part del Govern. «Molta gent va fer una gran inversió en nous televisors i descodificadors que, en poc temps, seran obsolets». També troba deficient el contingut: «Hi ha més cadenes, però la qualitat és baixa. Les privades han aprofitat tenir més canals per reproduir i repetir fins a la náusea continguts d'una qualitat ínfima, per no dir teleporqueria. I a més -finalitza- no s'innova. La programació no està a l'altura de la tecnologia».

L'Associació de Telespectadors de Catalunya (TAC) apunta el fracàs de la tan anunciada interactivitat, i coincideixen amb l'AUC que l'augment de l'oferta s'ha traduït en més repeticions «i programes de teleporqueria calcats de la cadena principal». Però veuen positiu que la multiplicació de cadenes hagi permès crear canals temàtics, especialment els infantils. «Ara hi ha més alternatives».

e-Periódico

Vídeo comentari de la informació a <http://e-reader.elperiodico.cat>

L'OFERTA AUTONÒMICA

Una vintena de televisions locals no emeten a Catalunya

• La crisi ha fet que fracassi el pla inicial de 96 canals públics i privats

M. DEL BARCELONA

S i al conjunt d'Espanya l'opinió generalitzada és que l'actual model audiovisual nos'aguanta, en el cas de Catalunya aquesta idea és una constatació: dels 96 canals locals previstos en el pla inicial (37 de públics i 59 de privats), només n'emeten 63 (46 de privats i 17 de públics). Una dotzena podrien començar d'aquí poc, però segueixen als llímbs. A aquesta planificació (realitzada pel Ministeri d'Indústria, que ja quan es va presentar semblava inviable, la crisi econòmica li ha donat el cop de gràcia.

• El CAC proposa reordenar el mapa i buscar la viabilitat econòmica

Ramon Font, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), considera que el balanç del primer any tampoc és un fracàs. «Ha sigut relativament positiu, ja que s'ha consolidat la tele de proximitat, i amb pluralitat, que és el que ens acostava al territori. D'alguna manera, el sector ha sobreviscut a la crisi econòmica». Però Font també reconeix que hi ha hagut aquest any «un dèficit de qualitat i de viabilitat econòmica. El CAC no fa anàlisi de qualitat, no regula el bon gust, però almenys a Catalunya, a més d'aconseguir que siguin de proximitat, amb producció pròpia i que defensin

la cultura i la llengua catalana, compleixen l'horari de protecció infantil i el percentatge de publicitat. L'actuació d'ofici del CAC fa que la situació de la programació a Catalunya sigui més bona que en altres comunitats sense un consell. Sens dubte, és molt millor per a tots que existeixin els CAC».

El problema ara és la viabilitat, i Font ho té clar: «S'ha de refer el mapa de la TDT a Catalunya. S'ha demostrat inviable i el nou plantejament hauria d'anar encaminat a relacionar la prestació del servei de tele amb la demografia de la zona que es cobreix i de les possibilitats econòmiques de cada zona, i ampliar les demarcacions si és necessari. I deixar deserts les llicències on no existeixin aquestes característiques de viabilitat. Però qui ha de fer aquest replantejament és el Ministeri d'Indústria, encara

que nosaltres hi podem ajudar», apunta.

«Hi ha una sobreoferta de canals i no hi ha recursos per a continguts -reconeix Marc Melillas, president de la Xarxa Audiovisual Local-. Davant aquest panorama, la solució és la TV local real, ser el referent informatiu per al teu territori d'emissió, ja que la idea de televisió generalista (com han intentat alguns projectes de privades locals) fracassa al competir directament amb les grans».

Aquest plantejament, unit a una economia de guerra («a la qual ja estem acostumats», apunta Melillas), que els permet produir programes no informatius a 46,63 euros per minut, ha fet que les televisions locals que ja existien en analògic hagin pogut emetre, amb una relativa tranquil·litat, en aquest primer any de la TDT a Catalunya. ■